

Док сузбијам бес због отказивања Прајда, на ум ми падају многе варијације на исту тему - шта се то суштински у Србији променило од прошле године?

Таман кренем да набрајам – дошло је до промене парламентарне већине, добили смо нову владу, имамо новог председника, нове локалне самоуправе, добијамо нове законе... ипак, иза сваке те флоскуле стоји једно „али“.

Док неуспешно покушавам да схватим свог суграђанина, сународника, сабрата који је заслепљен мржњом спреман да се физички обрачуна са слабијим, малобројнијим од себе, замишља га како прекривеног лица пали америчку заставу и невероватно личи на свог арапског колегу из рецимо Рамале, Хеброна или Газе.

Јер, чини ми се, и мој сабрат следи православни џихад уз крсташки *Urbi et orbi* и финансијску помоћ ратних и послератних профитера уз благослов мула у мантијама којима се клања и који благосиљају насиље над онима који само желе да прошетају једног недељног јутра, да покажу да су ту, да и они као и свака мањинска група која осећа да је дискриминисана има право да изрази своје незадовољство, а не да капитулира пред ксенофобичном руљом и поништи саму себе.

Ето заједничког имениоца за хришћане и муслимане.

Оно што није успело западној дипломатији, оно што није успело деценијском напору миротвораца са све четири стране света, оно што не успева стотинама година, успело је

Отворено писмо премијеру Дачићу

Пише: Александар Дикић
четвртак, 04 октобар 2012 12:52

ЛГБТ популацији – да уједине екстремисте који корене свог светоназорја налазе у религијским списима или у проповедима својих верских достојанственика.

Није важно да ли се крсти или се клања, ни да ли је пао са крста или полумесеца, мора се признати да је мала разлика између оних који уцењују главе због Сатанских стихова или Невиности муслимана и оних који упоређују Прајд са радиоактивним отпадом. Суштинске разлике готово да нема, али последице нису исте.

Јер док ислам у ово модерно време пролази кроз средњовековни мрачни период, као што је то био случај са хришћанством пре хиљаду година, и покушава да опстане у сукобу цивилизација његови маргинализовани, обесправљени и индоктринирани следбеници дижу себе у ваздух зарад идеја које им у бланко мождане вијуге урезају директно из светих књига.

Управо зато је тако опасно да друштва која баштине вредности западне цивилизације, у која спада и Србија, имају инкубаторе за развој сопствених ендемских „терориста“ који се све замењују моткама и молотовљевим коктелима, који праве бомбе и позивају на линч неистомишљеника или оне који њихови „духовници“ проглашавају за непријатеље религије, традиције и државе.

Свака сличност са исламофашистима је више него намерна.

Отворено писмо премијеру Дачићу

Пише: Александар Дикић
четвртак, 04 октобар 2012 12:52

Ипак, ако оставимо религијски аспект (или перверзију религије) по страни, решење проблема можемо потражити у световној сфери.

Господине Дачићу, као председник Владе и министар унутрашњих послова директно сте одговорни због јавно признате неспособности да обезбедите услове да једна дискриминисана популација конзумира права која су јој загарантована Уставом и Законом.

Ако се питате на који начин је ова групација дискриминисана, пре неки дан сте сами себи одговорили на то питање па би одговор од Вас могао да препише и Ваш егзотични коалициони партнер. Тиме што сте забранили одржавање Прајда експлицитно сте потврдили да је ова мањина дискриминисана јер јој се одузима право на окупљање и слободу кретања.

Подсетио бих Вас на члан 54 Устава Србије који каже да је мирно окупљање грађана слободно. Зашто, господине председниче, нисте учинили све да омогућите унапред пријављено мирно окупљање 6. 10. 2012. у 10 сати?

Нико не спори право министра да у општем интересу и по Закону о окупљању грађана члан 11 став 1 забрани јавни скуп, али Ви по свом старом лошем обичају замењујете тезе збуњујући тиме своје ионако збуњено бирачко тело.

Ви не забрањујете Прајд због тога што су његови учесници претња безбедности људи и имовини, већ, као што сте и сами признали, због оних који би испровоцирани Парадом својим паралелним непријављеним, нелегалним окупљањем постали претња и јавном моралу и здрављу и безбедности људи и имовини.

Отворено писмо премијеру Дачићу

Пише: Александар Дикић
четвртак, 04 октобар 2012 12:52

Ви налазите неефикасно и неинтелигентно решење које понављате већ другу годину – забрањујете *сва* окупљања поменутог датума. Пошто у својој дугог политичкој каријери имате горка искуства са контрамитинзима, а у страху да тиме на подсетите на своју мрачну прошлост из деведесетих, Ви од српске престонице правите забрањени град, доводите земљу у предванредно стање, уводите полицијски час. Још само недостају тенкови испред Скупштине па да доживљај буде потпун. Да ли Вас треба подсетити на одлуку Уставног суда Србије да је забрана Параде поноса пре три године била противуставна?

Да ли Вам је пало на памет да питате оне који се боре „политичким и демократским средствима за традиционалне вредности и одбрану јавног морала“ зашто ти исти у своје политичке молитве убацују одлуку ове исте институције која се односи на неуставност појединих чланова Закона о утврђивању надлежности АП Војводине, а када на снагу ступи одлука о неуставности забране Параде поноса наступа блажена игноранција?

Господине Дачићу, ако је и било разумљиво да пре годину дана превентивно забраните Прајд, да ли схватате прави разлог те превенције и да ли сте накнадно схватили на коју страну треба усмерити мач државног апарата који представљате?

Зашто не исушите мочвару у којој се размножавају нови насилници, изгредници, делинквенти којима је Парада само изговор за тражење простора на политичкој сцени Србије? Забрана Образа и Националног строја није довољна јер они су само два инсекта, додуше јако крволочна, које је симболично требало спљескати на зид срама. Али, колико сутра доћи ће нови, још агресивнији и још заразнији. Шта ћете са њима?

Ако већ користите забрану коју Закон дозвољава, онда примарну превенцију отпочните већ колико 7. 10. и нека та општенародна акција траје целе године да бисмо следећи октобар и ми и Ви дочекали у релаксираној атмосфери у којој је могуће одржавати јавне трибине, изложбе, перформансе, параде, представе.

Нека цела година буде испуњена константним разговором између већине која покушава да разуме мањину, а све у циљу налажења одрживог решења и што ефикаснијег и плодотворнијег суживота.

Отворено писмо премијеру Дачићу

Пише: Александар Дикић
четвртак, 04 октобар 2012 12:52

Нека овогодишња забрана не буде капитулација државе већ само њено тактичко повлачење, њена смишљена варка после које ће кренути у жестоки контранапад чији ће легитимни циљ бити све паравојне, араполицијске и парapolитичке организације којима је заиста место у затвореном простору.

Њих натерајте да буду у четири зида, а не оне лојалне грађане којима је једина кривица што воле више и другачије од нас и не стиде се да то покажу. Напротив, поносни су на то. И треба да буду.